

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **17371**

(51) Klasyfikacja:
08-08

(21) Numer zgłoszenia: **17627**

(22) Data zgłoszenia: **07.01.2011**

(54)

Kolek ramowy

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
31.01.2012 WUP 01/2012

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:
KUBICKI WIKTOR, Częstochowa, (PL)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:
KUBICKI WIKTOR, Częstochowa, (PL)

PL 17371

Opis wzoru przemysłowego

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest kołek ramowy z tworzywa sztucznego przeznaczony do mocowania różnych elementów w twardych podłożach jak beton, cegła pełna, kamień itp. Kołek jest przedstawiony na rysunkach w dwóch odmianach, którym odpowiadają fig. 1, 1a; fig. 2, 2a. W odniesieniu do zbliżonych postaciowo przedmiotów, zgłaszany wzór przemysłowy wykazuje cechy nowości i oryginalności poprzez ukształtowanie elementów powierzchni kołka i wzajemne ich rozmieszczenie. Pierwszą odmianę kołka w rzutach na dwie płaszczyzny pokazuje fig. 1, 1a. Posiada on kołnierz w kształcie walca. Powyżej kołnierza ma również kształt walca o średnicy nominalnej kołka mniejszej niż kołnierza. Między płaszczyzną boczną tego walca a podstawą kołnierza są cztery nadlewki trapezowe, symetrycznie rozmieszczone po obwodzie kołka. Przy końcu części walcowej w osi kołka znajduje się mały otwór.

Powyżej części walcowej są dwie różne, następujące po sobie części rozpierające kołka, które różnie wyglądają w rzutach na dwie płaszczyzny pionowe.

Fig. 1 przedstawia kołek od strony czołowej, która jest identyczna jak strona tylna. Pierwsza część rozpierająca składa się z pięciu segmentów kolejno po sobie następujących. Każdy segment składa się z walca o średnicy nominalnej kołka, na nim stożek ścięty z większą średnicą równą jego średnicy i walec o średnicy równej mniejszej średnicy stożka. Przez te pięć segmentów wzdłuż kołka, biegną dwa rzędy rozcięć, po cztery równe, symetrycznie rozmieszczone odcinki, których dolne końce parami są połączone poprzecznymi rozcięciami. Między parami rozcięć umieszczone są po dwa zęby klinujące, lekko wystające poza obrys kołka. Cztery pary rozcięć połączone są ze sobą w ten sposób, że górny koniec prawego odcinka poniższego jest połączony z dolnym końcem lewego odcinka powyższego. Druga część rozpierająca ma kształt walca o średnicy nominalnej kołka a na nim stożek ścięty o większej średnicy równej średnicy walca. Środkiem biegnie rozcięcie a symetrycznie względem niego znajdują się cztery wzdłużne wybrania tak, że jedna płaszczyzna tego wybrania jest prostopadła a druga równoległa do płaszczyzny rozcięcia.

Fig. 1a pokazuje kołek od strony bocznej. Widok kołnierza i części walcowej nad kołnierzem wraz z prostokątnymi nadlewami jest identyczny jak na fig. 1. Powyżej części walcowej są dwie różne, następujące po sobie części rozpierające kołka, które różnie wyglądają w rzutach na dwie płaszczyzny pionowe. Pierwsza część rozpierająca składa się z pięciu segmentów kolejno po sobie następujących. Każdy segment składa się z walca o średnicy nominalnej kołka, na nim stożek ścięty z większą średnicą równą jego średnicy i walec o średnicy równej mniejszej średnicy stożka. Wzdłuż tej części symetrycznie po obu stronach widzimy wystające poza średnicę nominalną kołka cztery pary zębów klinujących z jednej i cztery z drugiej strony, równomiernie rozmieszczonych. Druga część rozpierająca ma kształt walca o średnicy nominalnej kołka a na nim stożek ścięty o większej średnicy równej średnicy walca. Wzdłuż tej części są cztery wybrania równo i symetrycznie rozmieszczone po obwodzie takie że płaszczyzny każdego wybrania są do siebie prostopadłe.

Drugą odmianę kołka w rzutach na dwie płaszczyzny pokazuje fig. 2, 2a. Posiada on kołnierz w kształcie walca, na którym znajduje się stożek ścięty o średnicy mniejszej równej średnicy nominalnej kołka. Powyżej kołnierza ma kształt walca. Między płaszczyzną boczną tego walca a podstawą kołnierza są cztery nadlewki trapezowe, symetrycznie rozmieszczone po obwodzie kołka. Przy końcu części walcowej w osi kołka znajduje się mały otwór. Powyżej części walcowej są dwie różne, następujące po sobie części rozpierające kołka, które różnie wyglądają w rzutach na dwie płaszczyzny pionowe.

Fig. 2 przedstawia kołek od strony czołowej, która jest identyczna jak strona tylna. Pierwsza część rozpierająca składa się z pięciu segmentów kolejno po sobie następujących. Każdy segment składa się z walca o średnicy nominalnej kołka, na nim stożek ścięty z większą średnicą równą jego średnicy i walec o średnicy równej mniejszej średnicy stożka. Przez te pięć segmentów, wzdłuż kołka, biegną dwa rzędy rozcięć, po cztery równe, symetrycznie rozmieszczone odcinki, których dolne końce parami są połączone poprzecznymi rozcięciami. Między parami rozcięć umieszczone są po dwa zęby klinujące, lekko wystające poza obrys kołka. Cztery pary rozcięć połączone są ze sobą w ten sposób, że górny koniec prawego odcinka poniższego jest połączony z dolnym końcem lewego odcinka powyższego. Druga część rozpierająca ma kształt walca o średnicy nominalnej kołka a na nim stożek ścięty o większej średnicy równej średnicy walca. Środkiem biegnie rozcięcie a symetrycznie względem niego znajdują się cztery wzdłużne wybrania tak, że jedna płaszczyzna tego wybrania jest prostopadła a druga równoległa do płaszczyzny rozcięcia.

Fig. 2a pokazuje kołek od strony bocznej. Widok kołnierza i części walcowej nad kołnierzem wraz z prostokątnymi nadlewami jest identyczny jak na fig. 2. Powyżej części walcowej są dwie różne, następujące po sobie części rozpierające kołka, które różnie wyglądają w rzutach na dwie płaszczyzny pionowe. Pierwsza część rozpierająca składa się z pięciu segmentów kolejno po sobie następujących. Każdy segment składa się z walca o średnicy nominalnej kołka, na nim stożek ścięty z większą średnicą równą jego średnicy i walec o średnicy równej mniejszej średnicy stożka. Wzdłuż tej części symetrycznie po obu stronach widzimy wystające poza średnicę nominalną kołka cztery pary zębów klinujących z jednej i cztery z drugiej strony, równomiernie rozmieszczonych. Druga część rozpierająca ma kształt walca o średnicy nominalnej kołka a na nim stożek ścięty o większej średnicy równej średnicy walca. Wzdłuż tej części są cztery wybrania równo i symetrycznie rozmieszczone po obwodzie takie że płaszczyzny każdego wybrania są do siebie prostopadłe.

Trzecią odmianę kołka w rzutach na dwie płaszczyzny pokazuje fig. 3, 3a. Posiada on kołnierz w kształcie walca. Powyżej kołnierza ma również kształt walca o średnicy nominalnej kołka mniejszej niż kołnierza. Między płaszczyzną boczną tego walca a podstawą kołnierza są cztery nadlewy trapezowe, symetrycznie rozmieszczone po obwodzie kołka. Powyżej części walcowej są dwie różne, następujące po sobie części rozpierające kołka, które różnie wyglądają w rzutach na dwie płaszczyzny pionowe.

Fig. 3 przedstawia kołek od strony czołowej, która jest identyczna jak strona tylna. Pierwsza część rozpierająca składa się z pięciu segmentów kolejno po sobie następujących. Każdy segment składa się z walca o średnicy nominalnej kołka, na nim stożek ścięty z większą średnicą równą jego średnicy i walec o średnicy równej mniejszej średnicy stożka. Przez te pięć segmentów, wzdłuż kołka, biegną dwa rzędy rozcięć, po cztery równe, symetrycznie rozmieszczone odcinki, których dolne końce parami są połączone poprzecznymi rozcięciami. Między parami rozcięć umieszczone są po dwa zęby klinujące, lekko wystające poza obrys kołka. Cztery pary rozcięć połączone są ze sobą w ten sposób, że górny koniec prawego odcinka poniższego jest połączony z dolnym końcem lewego odcinka powyższego. Druga część rozpierająca ma kształt walca o średnicy nominalnej kołka a na nim stożek ścięty o większej średnicy równej średnicy walca. Środkiem biegnie rozcięcie a symetrycznie względem niego znajdują się cztery wzdłużne wybrania tak, że jedna płaszczyzna tego wybrania jest prostopadła a druga równoległa do płaszczyzny rozcięcia.

Fig. 3a pokazuje kołek od strony bocznej. Widok kołnierza i części walcowej nad kołnierzem wraz z prostokątnymi nadlewami jest identyczny jak na fig. 3. Powyżej części walcowej są dwie różne, następujące po sobie części rozpierające kołka, które różnie wyglądają w rzutach na dwie płaszczyzny pionowe. Pierwsza część rozpierająca składa się z pięciu segmentów kolejno po sobie następujących. Każdy segment składa się z walca o średnicy nominalnej kołka, na nim stożek ścięty z większą średnicą równą jego średnicy i walec o średnicy równej mniejszej średnicy stożka. Wzdłuż tej części symetrycznie po obu stronach widzimy wystające poza średnicę nominalną kołka cztery pary zębów klinujących z jednej i cztery z drugiej strony, równomiernie rozmieszczonych. Druga część rozpierająca ma kształt walca o średnicy nominalnej kołka a na nim stożek ścięty o większej średnicy równej średnicy walca. Wzdłuż tej części są cztery wybrania równo i symetrycznie rozmieszczone po obwodzie takie że płaszczyzny każdego wybrania są do siebie prostopadłe.

Czwartą odmianę kołka w rzutach na dwie płaszczyzny pokazuje fig. 4, 4a. Posiada on kołnierz w kształcie walca, na którym znajduje się stożek ścięty o średnicy mniejszej równej średnicy nominalnej kołka. Powyżej kołnierza ma kształt walca. Między płaszczyzną boczną tego walca a podstawą kołnierza są cztery nadlewy trapezowe, symetrycznie rozmieszczone po obwodzie kołka. Powyżej części walcowej są dwie różne, następujące po sobie części rozpierające kołka, które różnie wyglądają w rzutach na dwie płaszczyzny pionowe.

Fig. 4 przedstawia kołek od strony czołowej, która jest identyczna jak strona tylna. Pierwsza część rozpierająca składa się z pięciu segmentów kolejno po sobie następujących. Każdy segment składa się z walca o średnicy nominalnej kołka, na nim stożek ścięty z większą średnicą równą jego średnicy i walec o średnicy równej mniejszej średnicy stożka. Przez te pięć segmentów, wzdłuż kołka, biegną dwa rzędy rozcięć, po cztery równe, symetrycznie rozmieszczone odcinki, których dolne końce parami są połączone poprzecznymi rozcięciami. Między parami rozcięć umieszczone są po dwa zęby klinujące, lekko wystające poza obrys kołka. Cztery pary rozcięć połączone są ze sobą w ten sposób, że górny koniec prawego odcinka poniższego jest połączony z dolnym końcem lewego odcinka powyższego. Druga część rozpierająca ma kształt walca o średnicy nominalnej kołka a na nim stożek ścięty o większej średnicy równej średnicy walca. Środkiem biegnie rozcięcie a symetrycznie względem

dem niego znajdują się cztery wzdłużne wybrania tak, że jedna płaszczyzna tego wybrania jest prostopadła a druga równoległa do płaszczyzny rozcięcia.

Fig. 4a pokazuje kołek od strony bocznej. Widok kołnierza i części walcowej nad kołnierzem wraz z prostokątnymi nadlewami jest identyczny jak na fig. 4. Powyżej części walcowej są dwie różne, następujące po sobie części rozpierające kołka, które różnie wyglądają w rzutach na dwie płaszczyzny pionowe. Pierwsza część rozpierająca składa się z pięciu segmentów kolejno po sobie następujących. Każdy segment składa się z walca o średnicy nominalnej kołka, na nim stożek ścięty z większą średnicą równą jego średnicy i walec o średnicy równej mniejszej średnicy stożka. Wzdłuż tej części symetrycznie po obu stronach widzimy wystające poza średnicę nominalną kołka cztery pary zębów klinujących z jednej i cztery z drugiej strony, równomiernie rozmieszczonych. Druga część rozpierająca ma kształt walca o średnicy nominalnej kołka a na nim stożek ścięty o większej średnicy równej średnicy walca. Wzdłuż tej części są cztery wybrania równo i symetrycznie rozmieszczone po obwodzie takie że płaszczyzny każdego wybrania są do siebie prostopadłe.

Wykaz odmian wzoru przemysłowego.

1. Fig. 1; 1a przedstawia kołek rozporowy z kołnierzem cylindrycznym i otworem w końcu części cylindrycznej przed częścią rozpierającą.
2. Fig. 2; 2a; 2b przedstawia kołek rozporowy z kołnierzem cylindryczno-stożkowym i otworem w końcu części cylindrycznej przed częścią rozpierającą.
3. Fig. 3; 3a przedstawia kołek rozporowy z kołnierzem cylindrycznym.
4. Fig. 4; 4a przedstawia kołek rozporowy z kołnierzem cylindryczno-stożkowym.

Cechy istotne wzoru przemysłowego

- Zastosowanie dwóch równoległych rzędów rozcięć w pierwszej części i jednego rozcięcia w drugiej części strefy rozporowej.
- Zastosowanie zębów klinujących ograniczonych z boku dwoma rozcięciami wystających poza obrys średnicy kołka rozporowego.
- Zastosowanie w pierwszych dwóch odmianach małego otworu w osi kołka tuż przed strefą rozporową.
- Zastosowanie ukośnych rozcięć łączących dwa rzędy rozcięć.

Ilustracja wzoru

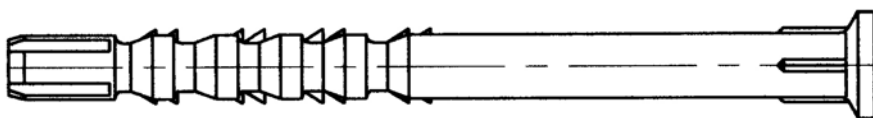

Fig. 4a

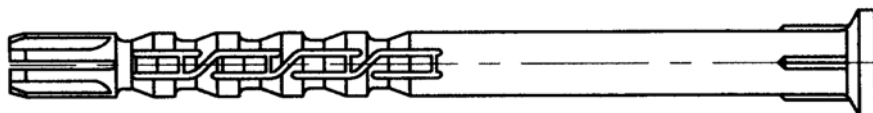

Fig. 4

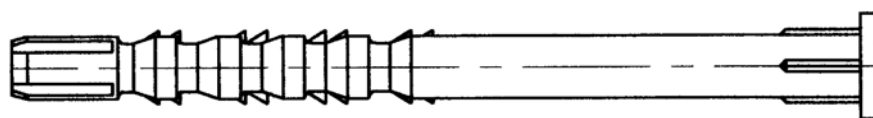

Fig. 3a

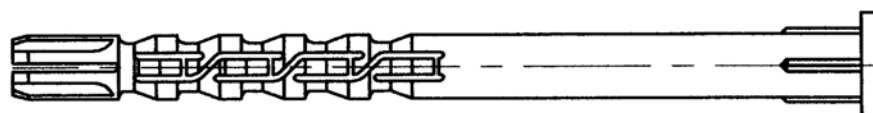

Fig. 3

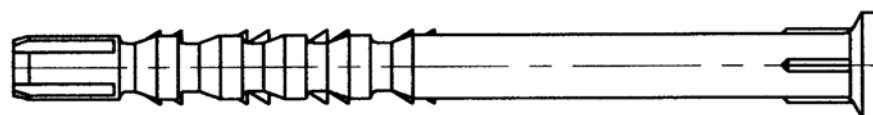

Fig. 2a

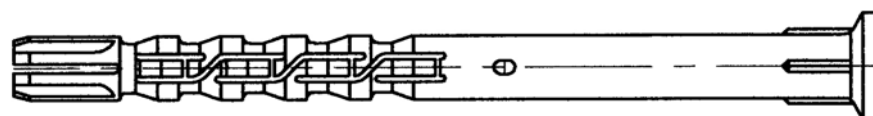

Fig. 2

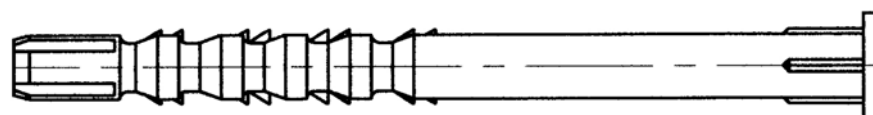

Fig. 1a

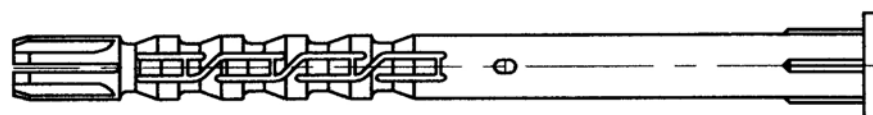

Fig. 1

